

Stromy a řeka

Helena Vondráčková

Ona: Jak statný strom,
své země syn,
jak rovný strom
ty stůj dál.
Strom dobrý v tom,
že skýtá stín
a plodům svým,
že zrát dal.
Z hlíny živ jak otec tvůj,
kmen a listí, tak tu stůj.
Jak statný strom,
co dává stín,
jak rovný strom
tu stůj dál.

On: To táta můj, když skládal kmeny s fůr,
celý dům voněl smolným dřívím, celý dvůr.

Ona: Jako les
vrostem do kamene,
zítra i dnes
vodu, voděнку déšť dá nám.
Jizvy v nás,
větve nalomené
vítr i čas
tiše odnesou Bůh ví kam.
Co je prach,
to se zapomene,
zůstane práh,
zbyde dřevěný trám.

On: Zelenej se, mlází,
proutek se k proutku sází
v písku i tam, kde schází
jíl.
Zelenej se, houští,
proutek si klíčky pouští,
bez toho svět by pouští
byl.

Sbor: Zelenej se, mlází,
proutek se k proutku sází
v písku i tam, kde schází
jíl.
Zelenej se, houští,
proutek si klíčky pouští,
bez toho svět by pouští
byl.

Ona: Jako les
vrostem do kamene,
zítra i dnes
vodu, voděнку déšť dá nám.
Jizvy v nás,
větve nalomené
vítr i čas
tiše odnesou Bůh ví kam.

Co je prach,
to se zapomene,
zůstane práh,
zbyde dřevěný trám.

Ona: Jak statný strom,
své země syn,
jak rovný strom
ty stůj dál.
Strom dobrý v tom,
že skýtá stín
a plodům svým,
že zrát dal.
Z hlíny živ jak otec tvůj,
kmen a listí, tak tu stůj.
Jak statný strom,
co dává stín,
jak rovný strom
tu stůj dál.

On: Jak táta tvůj nech zdravé stromy stát,
u nich k svým kořenům se vrátíš – jedenkrát.

Ona: Kde jsou jablka tvá i má?
Řeky se ptej, ať poví,
ta plný klín jich má.

Já řece odpouštím, že chvátá,
/řece odpouštím/
má jara odnáší tam v dál.
/jara odnáší tam v dál/
Já řece odpouštím, že chvátá,
/já řece odpouštím/
proud beztak nevrátí, co vzal.

Mé stopy včerejší teď smývá,
/mé stopy včerejší/
strom v břehu obtáčí jak šál.
/v břehu obtáčí jak šál/
Já řece odpouštím, že zpívá
/řece odpouštím/
jiný song, nežli v dětství mém se hrál.
/nežli v dětství, v dětství mém se hrál/

Zpívá dnes,
že už začalo tát,
kde byl jez,
Bude přehrada stát.
Vodopád, jenž dolů dál se řítí.
Není vor, ale zato je pláž.
Tam člun, tady jezero máš.
Ten proud je teď proud,
co teplo dává a svítí.

Já řece odpouštím, že chvátá,
/já řece odpouštím/
má asi delší pout, než já.
/asi delší pout než já/
Já řece odpouštím, že chvátá,
/řece odpouštím/
spěchá dál, ano, chvátá tam, kam má,
/ano chvátá, chvátá tam/
řeka má.

Sbor: Odpouštím, že chvátá,
jako dřív plyne dál
Plná kamení a bláta,
jak nám věnem ji táta,
táta dal,
křišťál i kal.
Odpouštím, že chvátá,
jako dřív plyne dál
plná kamení a bláta,
jak nám věnem ji táta,
táta dal,
křišťál i kal...